

1. Επισκεψη παιδιών στο Μουσείο Cluny.

Στήν ύπηρεσία τοῦ κοινοῦ, τά Ἐθνικά Μουσεῖα τῆς Γαλλίας

Ἡ Ὅμηρεσία Πολιτιστικῶν Δραστηριοτήτων συγκεντρώνει στή Διεύθυνση τῶν Μουσείων τῆς Γαλλίας -πού ύπάγεται στή δικαιοδοσία τοῦ Ὅπουργείου Πολιτισμοῦ- ὅλες τίς δραστηριότητες τίς σχετικές μέ τά μουσεία τῆς περιοχῆς τοῦ Παρισιοῦ. Μέ ἄλλα λόγια ἔχει τήν εύθυνη παιδευτικῶν πολιτιστικῶν προγραμμάτων σέ μουσεία τόσο διαφορετικά ὥστο τό Λούθρο, τό Μουσείο Cluny (μεσαιωνικά ἐκθέματα), τό Μουσείο Guimet (τέχνη τῆς Ἀνατολῆς), τό Μουσείο τοῦ Jeu de Paume (ἱμπρεσιονιστές), τό Μουσείο Τέχνης τῆς Ἀφρικῆς καί τῆς Ὡκεανίας, γύρα νά ἀναφέρουμε μονάχο τά πιο σπουδαῖα. "Ἄς μήν ξεχνάμε, ὅμως, τά παλάτια τῆς περιοχῆς γύρω ἀπό τό Παρίσιο: Βερσαλίες, Φοντενεμπλό, Κομπιένη, Ἐκουέν.

Ἐδῶ καί μερικά χρόνια τούτη ἡ Ὅμηρεσία ἔχει αύξημένο προσωπικό καί περισσότερους πόρους. Οι δραστηριότητές τῆς, λοιπόν, ἀναπτύχτηκαν ἀνάλογα, ὥστε νά προσφέρει στό Κοινό τῶν μουσείων (παραδοσιακό Κοινό, νέο Κοινό) τά μέσα νά κατανοήσει τήν ἀξία τῆς πολιτιστικῆς κληρονομιᾶς.

Catherine Parodi - Ὅμηρητρια - Επικεφαλής τοῦ Γραφείου Πληροφοριακῶν Ἐγγράφων

Elisabeth des Portes - Ὅμηρητρια - Επικεφαλής τοῦ Γραφείου Παιδαγωγικῆς Δραστηριότητας

Πολιτιστική δραστηριότητα και σχολεία

Στη Γαλλία, όπως και στά άλλα μέρη, τά μουσεία είναι γεμάτα άπο παιδιά. Πάνω από 1.700.000 νέοι έπισκεψήται το Έθνικό Μουσείο το 1984. Ή είσοδος είναι δωρεάν όπως και οι περιοστήρες παιδικές σχολίες (έκτος άπο έκεινες στις περιοδικές έκθεσεις).

Γιά τούς δασκάλους

Στόν κόσμο τού σχολείου άνηκουν και οι δασκάλοι. Γι' αύτούς, ή Διεύθυνση Μουσείων τής Γαλλίας έντενει τίς προσπάθειες γιά τη σωτή πληροφόρηση τους σχετικά με τήν έκπαιδευτική της δράση. Ή πληροφόρηση τού διδακτικού προσωπικού τών σχολείων είναι τώρα πολύ πού συστηματική και άποδοτική. Έδω και δύο χρόνια ταχυδρομούνται δύο φορές το χρόνο (όργανωση με ηλεκτρονικό ύπολογο) πληροφοριακά έντυπα στά κολέγια και στά γυμνάσια τής περιοχής τού Παρισίου (στίς τρεις πρυτανείες: Παρίσι, Κρετέιγ, Βερσαλίες, κάπου το 2.000 ίδρυματα). Κάθε πληροφοριακό έντυπο στέλνεται σε κάμπα δεκαριά άντιτυπα, στό διευθυντή τού ίδρυματος, πού τά μοιράζει στούς δασκάλους. Μαζί με τά «Προγράμματα άπασχόλησης τών νέων και των δασκάλων τους» υπάρχει και ένα έντυπο πού άποδειχτηκε ιδιαίτερα χρήσιμο και άποτελεσματικό: τό έξαμπνιαστο «Γράμμα στούς δασκάλους». Τό σύστημα αύτό υιοθετήθηκε έδω και δύο χρόνια. Τό δο γράμμα βάσι κυκλοφορήσει φέτος με τήν έναρξη τής σχολικής περιόδου τού 1985. Αύτη η «έπιστολη - άφισα» προορίζεται γιά τήν αίθουσα τών καθηγητών ή γιά τήν αίθουσα πληροφόρησης τού σχολείου. Ένημερώνει τό διδακτικό προσωπικό γιά καθετή τό καινούριο πού έφαρμόζεται στούς διάφορους κλάδους εκδηλώσεων τής Υπτρεσίας Πολιτιστικών Δραστηριοτήτων. Έπιστη, πληροφορεί γιά άλλαγές διευθύνσεων, γιά ώραρια και ήμερομηνίες, νέες έκδόσεις κλπ.

Ό αντίκτυπος αύτής τής πολιτιστικής πολιτικής πληροφόρησης στήν όποια πρέπει νά άναφέρουμε και τό γεγονός ότι την Τετάρτη (ήμέρα όργιας τών σχολείων) τά γραφεία τής Υπτρεσίας Πολιτιστικής Δραστηριότητας μένουν άνοικτα δηλ τήν ημέρα. Αύτό θοήθησε πολύ στό νά αύξηθούν οι αίτησεις γιά έγγραφες καθώς και η ζήτηση πληροφοριακών στοι-

χείων.

Μέ ξεχωριστή φροντίδα άσκεται ή «πολιτική γιά την εύαισθητοποίηση» τού διδακτικού προσωπικού τών σχολείων. Οι κύριες κατευθύνσεις της είναι δύο: ή συμμετοχή στά προγράμματα έπιμορφωσης τού Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και ή διοργάνωση κύκλων έπισκεψών, πού προορίζονται ειδικά γιά τούς δασκάλους και πραγματοποιούνται έξω από τά σχολικά ώραρια.

Πιστεύουμε πώς οι δασκάλοι προσφέρουν στά παιδιά εικόνα τού μουσείου κάπως ξεπρασμένη. Αύτήν άκριβως έχουμε υποχρέωση νά τήν άνανεώσουμε και συγχρόνως νά μάθουμε στούς δασκάλους νά τήρηση μποιούν ως «παιδαγωγικό έργαλείο». Αύτοί, λοιπόν, οι δασκάλοι φέρνουν όλοένα και περισσότερο τούς μαθητές τους στά μουσεία (στέ 4 χρόνια, από τό 1981 ώς τό 1985, τό σχολικό Κοινό τών μουσείων έχει διπλασιαστεί).

Μέ τούς δασκάλους τού προνομιούχου αύτού Κοινού άγγιζουμε τούς νέους της κάθε σχολικής ήλικιας, διαμορφώνοντας έτσι τήν πολιτιστική πολιτική τών μελλοντικών έντλικουν.

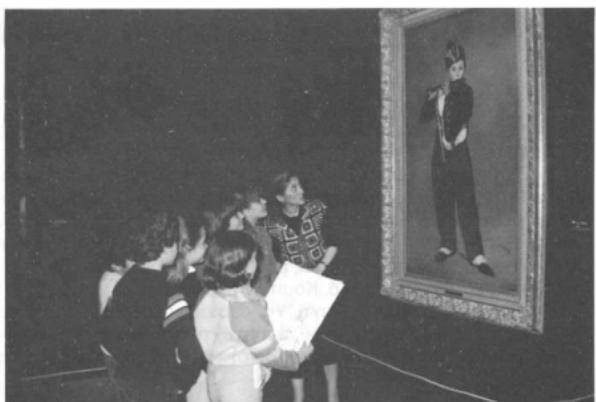
Η εύαισθητοποίηση αύτή πετυχαίνεται μέ μαθήματα μάς, δύο ή καί τριών ημέρων, πού διευθύνονται σε άλλες τίς κατηγορίες διδακτικού προσωπικού (δασκάλους, καθηγητές κ.ά.). Διοργανώνονται μέ τή συνεργασία τού Υπουργείου Εθνικής Παιδείας

και άποτελούν μέρος τών προγραμμάτων μόρφωσης ή έπιμορφωσης τών δασκάλων, πού γιά νά τά παρακλουθήσουν άπαλλασσονται από τίς έργασιαςέ μπορχράσεις τους.

Ξεκινώντας από συγκεκριμένο θέμα (Μεσαίωνας, Άναγεννηση, γαλλική ζωγραφική τού 19ου αιώνα) οι διευθύντες τών μουσείων παρουσιάζουν τίς συλλογές. Οι αίτησεις γιά συμμετοχή τών δασκάλων — πού στό Πανεπιστήμιο πληροφορούνται έλληπιώς σχετικά μέ τήν Ιστορία τής Τέχνης — είναι πολλές. Έπειτα από αύτή τήν παρουσίαση, τό προσωπικό τής Διεύθυνσης Πολιτιστικής Δραστηριότητας ζητάει από τούς δασκάλους νά προτείνουν τρόπους σύμφωνα με τούς δύοπους οι ίδιοι θα ένεγούσαν τά παιδιά: «Προετοιμασία, έφαρμογή και άξιοποίηση μάς έπισκεψης μέ νέους». Έδω ζητάμε προσωπική έργασια, πού ή άδια της θα φανεί σταν οι δασκάλοι έπιστρέψουν στά σχολεία τους.

Οι ώρες πού δίνονται γι' αύτά τά μαθήματα δέν έπιπτρέπουν, θέβαια, σωστή έπιμορφωση, άλλα δίνουν τό έναναμορ γιά προσωπική έρευνα και παιδαγωγικές καινοτομίες σε σχέση με τό μουσείο.

Παράλληλα με τίς δραστηριότητες αύτές, ή Διεύθυνση Μουσείων προτείνει διωρεάν στους δασκάλους νά παρακλουθήσουν διαλέξεις τής ήμερες άργιας (Τετάρτη και Σάββατο) μέ σκοπο νά άποτελούσουν δχι μαθήματα Ιστορίας τής Τέχνης (αύτά γίνονται

2. Παιδιά περιεργάζονται πίνακα ζωγραφικής.

στό Λούθρο), ἀλλά νά δώσουν στοὺς δασκάλους τὴν εὐκαρίπτα νά γνωρίσουν τὶς παιδιγνωσίκες δραστηριότητες πού προτείνει τὸ Κλιμάκιο Πολιτιστικῆς Δραστηριότητας σὲ μεμονωμένους νέους καὶ σὲ σχολικὲς ὅμαδες, ὅπως «ἔργαστήρια», «έπιασκέψεις - ἔξερευνήσεις», «έμψυχωστ προγραμμάτων» κλπ.

Τό σύνολο αὐτῶν τῶν δραστηριοτήτων γιά τὴν πολιτιστική εὐαίσθητοποίηση, πού ἀπευθύνεται στοὺς δασκάλους, ἀγγίζει κάπου 2.000 ἄτομα τὸ χρόνο.

Ἐπίσης, τό ἐντυποῦ λικὸν πού ἀπευθύνεται στοὺς δασκάλους (διάφορα ἐντυπα καὶ διδακτικὸ ὑλικό) ἔχει ἐμπλουτιστεῖ σημαντικά, ἀφοῦ δίπλα στὶς καρτέλες περιγραφῆς (1-2 σελίδες) κάποιον μουσείον ἡ μέρους του ὑπάρχουν καὶ οἱ φάκελοι γιά «ἔμβαθυνση». «Ολα αὐτὰ μοιράζονται δωρεάν καὶ είναι κάπου 60, συστηματοποιημένα σύμφωνα μὲ τὸ σχέδιο: Τό πρώτῳ γενικῷ καὶ πληροφοριακῷ μέρος παρουσιάζει τὸ μουσείο γιά τὸ ὅποιο γίνεται λόγος. Τό ἐπόμενο ὁσχολεῖται μὲ τὴν πού ἐνδιαφέρουσα συλλογὴ τοῦ μουσείου (ἡ μὲ τὴν πού γνωστή, πού τὴν ἐπισκέπτονται συχνότερα). Τέλος, δίνονται λεπτομέρεις πληροφορίες: μελέτη συνόλου, περιγραφή ἀντικειμένων καὶ παράτημα μὲ πληροφορίες τεχνικῆς φύσης.

“Ως σήμερα ἔχουν ἐκπονηθεῖ τρεῖς φάκελοι αὐτοῦ τοῦ τύπου: Τό Μουσείο Cluny μὲ τὶς μεσαιωνικές ταπισ-

ρί, τό Μουσείο τῶν Γαλλικῶν Μνημείων (Musée des monuments Français) μη τη μημειακή ρωμαϊκή γλυπτική, τό Μουσείο Τέχνης τῆς Αφρικῆς καὶ τῆς Ὡκεανίας, μὲ τὴν αἰθουσα πού είναι ἀφιερωμένη στὴν περιοχὴ Ἀρνέμ (Arnhem). Ο φάκελος τοῦ 1985 θα ἀφορά τὸν Πικάσο καὶ θα είναι ἔτοιμος τὸ φθινόπωρο, ὅποτε θά γίνουν καὶ τὰ ἔγκαίνια τοῦ Μουσείου Πικάσο στὸ Παρίσι. Μέ τούς φακέλους «καρτέλες ζωγραφικῆς», πού ἐπίσης προορίζονται γιά τοὺς δασκάλους, βλέπουμε πάις ὑπογραμμίζεται μιὰ ἀλλή δημη τὸ προβλήματος: Ἡ θεματική καὶ ἡ διαχρονική, πού βασίζονται στὴ θαθά ἀνάλυση ὥριμενων ἔργων. Αὐτά ἔκτελ· ζονται μὲ τὴ θοήθεια καρτελῶν μέ μονογραφίες. Στή τὴ πρώτη ὥμαδα «Γαλλικά πορτρέτα» μέσα ἀπὸ 15 προσωπογραφίες ἔκτελεται ἡ ιστορία καὶ ἡ ἔξελιτη ἐνός στίλ (ρυθμοῦ). «Ολα αὐτὰ τὰ ἐντυπα παράγονται σὲ 3.000 ἀντίτυπα, πού στέλνονται δωρέαν ἀπὸ οὐα σὲ κάθε ὁσχολεῖο πού ἔχει ὑποθάλει αίτηση. Οἱ δάσκαλοι πού ἔπιθυμον νά λάβουν ἀντίτυπο γιά προσωπική τοὺς χρήση πρέπει νά τὸ ζητήσουν ἀπὸ τὴν «Υπτρεσία Πολιτιστικῆς Δραστηριότητας.

Γιά τούς νέους

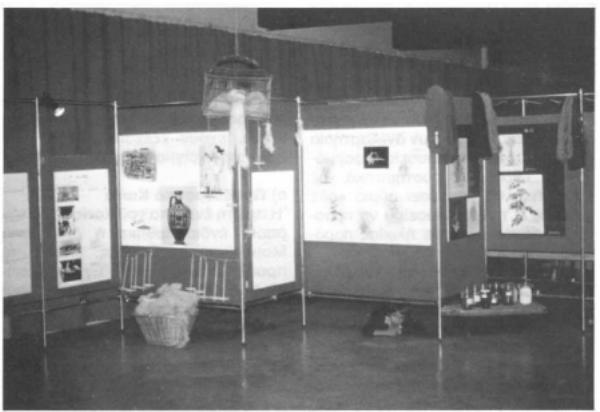
Ἐδώ καὶ μερικά χρόνια ἡ Διεύθυνση τῶν Μουσείων τῆς Γαλλίας ἔχει ποικιλία αισθητά τὶς ὅργανωμένες ἐναγγήσεις γιά τούς νέους. Αὐτή τὴ στιγμὴ

τίς συλλογές τῶν ἔθνικῶν μουσείων τίς ἔξετάζουν ἀπὸ τρεῖς διαφορετικές σκοπίες:

α) Ξενάγηση-διάλεξη: Αὐτός ὁ τύπος ἐνέργησης θυμίζει τὸ γνωστὸ παραδοσιακό τύπο. Παρ’ ὅλα αὐτὰ προσπαθήσαμε νά δώσουμε λιγή ζωή σ’ αὐτές τὶς ἐναγγήσεις, νά τὶς προσαρμόσουμε στὸ νεανικό Κοινό μὲ τὴ θοήθεια σωστά ἐκπαιδευμένου προσωπικοῦ. Ἡ ἐπίσκεψη-διάλεξη δεῖν είναι πιὰ μονόδογος, παρά ἔχει γίνει διάλογος μὲ τοὺς νέους, τῶν ὅποιων τὴν παραπτηρικότητα προσβούμε νά ἔδυνουμε. «Ορισμένες ἐναγγήσεις ἀποχούνται ζωτάνια χάρη στὴν «παιδιγνωσική βαλίτσα». Γιά παράδειγμα, στὸ Μουσείο Cluny ἡ ἐναγγήσεις ἔχει στὸ βαλίτσακί της, ἀνάμεσα στὸ ἄλλα, καὶ ἔναν ἀργάλοι (μακέτα), μὲ τὴ θοήθεια τοῦ ὅποιου ἐξηγεῖ στοὺς ἐπισκέπτες, δῶταν τοὺς δείχνει τὶς περίομες ταπισερί τῆς «Κυρίας μὲ τὸ Μονόκερο», πῶς ὑφαίνονταν αὐτά τὰ ἔργα. Αὐτό τὸ εἶδος ἐνέργησης είναι τὸ πιό κοινό, είναι αὐτὸ ποὺ οἱ δάσκαλοι τὸ πρωτιών μαζί τοῦ μαθητέων τοὺς. Τό 1984 ἐγιναν 25.460 τέτοιες ἐναγγήσεις - διάλεξεις, πού τὰ παρακολούθησαν κάπου 70.000 παιδιά ἀπὸ διάφορες σχολικές τάξεις.

β) Τά έργαστήρια: «Ἐδώ ἔρχονται παιδιά πού, χάρη στὴν «πείρα» τῆς ἀσκητικῆς, πλησιάζουν μὲ ἀντικειμενικότητα τὴν τέχνη (ἀγάνειολαστική, χαρακτική, γλυπτική, ζωγραφική σὲ μετάξι, τοιχογραφία, ύφαντική). Ἐγκαταστημένα σὲ αἴθουσες τῶν μουσείων, τά έργαστήρια ἔχουν συσταθεὶ σὲ συνάρτηση μὲ τὶς συλλογές πού στεγάζονται στὰ μουσεία. «Ἐτοι, τὰ νέα παιδιά ἔχουν τὴ δυνατότητα νά περνοῦν ἀπὸ τὴν παραπτηρή τῶν πρωτότυπων ἔργων στὴν ἀμεση γνωριμία τῆς τεχνικῆς τῶν δημιουργῶν τους εἰτε αὐτοὶ ἡταν ἀνθρώποι πού έζησαν στὸ Μεσαίωνα εἴτε σύγχρονοι μας ἀπὸ τὴν Αφρική. Τούτη τὴ στιγμὴ ὑπάρχουν ἔργαστήρια σὲ 6 ἔθνικά μουσεία, πού διαχειρίζονται κάπου 70.000 παιδιά τὸ χρόνο.

Παιρνοντας σᾶν ἐναυσμα τὶς περιοδικές ἐκθέσεις, κυρίως τὶς θαυμάσιες ἔκεινες ἐκθέσεις πού διοργανώνονται στὶς Galeries Nationales du Grand Palais, ὅπως ἥταν ἐκείνες τῶν ζωγράφων Μανέ καὶ Τέρνερ (Turner), θελήσαμε νά ἐκπονήσουμε πρόγραμμα «δραστηριότητων» πού νά παρει νά χρησιμοποιηθεὶ καὶ σὲ μόνιμες ἐκθέσεις. Οἱ πειραματισμοί αὐτοὶ ἔχουν γιά κύ-

3. Πειριοδεύσουσα ἐκθεση: «Ἐδώ βλέπουμε πανό μὲ κείμενα καὶ φωτογραφίες, τῆς ἐκθεσης «Υφαντική καὶ ιματισμός στὴν Ἀρχαιότητα». Στὸ πανό μέρος καὶ στὸ καλύθι υπάρχουν μαλλιά, δαμένα μὲ φυσικά χρώματα.

4·Έργαστηρία μουσείων: α) Αρχιτεκτονική: Μνημεία της Γαλλίας. β) Τοιχογραφία: Μνημεία της Γαλλίας γ) Αστικός θιος: Έθνικά Μνημεία.

ριο στόχο τους νέους, τών όποιων ή άδιαφορία πρός τά μουσεία είναι μεγάλη. Θεωρήσαμε, λοιπόν, ασκόπιο νά έφεύρουμε τρόπους, ώστε νά προσελκύουμε τους νέους, διοργανώνοντας ασχολίες που άνταποκρίνονται στά ένδιαφέροντα τής ήλικιάς τους και έντασσοντάς τες στά σχολικά προγράμματα. «Εται δημιουργήθηκαν πολλά «ζωντανά» προγράμματα. Στην έκθεση ζωγραφικής του Μανέ δίναμε σέ κάθε νεαρό άπο την γουόκμαν (άτομικό κασετόφωνο), του ίδιου ή κασέτα, ειδικά φτιαγμένη γιά την ήλικια του, τού έπιτρέπετε νά κινηθεί στην έκθεση «έλευθερα» και με τό δικό του ρυθμό. Στην έκθεση τού Τέρνερ τό κάθε παιδί έπαιρνε έρωτηματολόγιο στά άγγελικά, πού άφορούσαν δριμέα μόνο έργα της έκθεσης. Ή πρωτοβουλία αυτή ένθουσιάσε τόσο τους ίδιους τους μαθητές όσο και τους δασκάλους των ξένων γλωσσών, πού κατόπιν άντιμετώπισαν τή διοργάνωση διεπιστημονικών έργων μέ τους συναδέλφους τους φιλολόγους και δασκάλους πλαστικών τεχνών. Τό θέμα τέλειωνας μέ διαγωνισμό: Οι τάξεις πού ξεναγούνταν στην έκθεση και έπαιρναν μέρος στό πρόγραμμα αύτό δημιεύαν κατόπιν νά στελνούν όμαδική έργασια έμπνευσμένη άπο τόν Τέρνερ. «Ετοι είδαν τό φώς κάθε λογής έργα (Ζωγραφιές, βίντεο, τρισδιάστατα έργα), ποιο άποδεικνύουν πώς ή γνωριμία τού έργου ένονς ζωγράφου μπορεί νά δημιουργήσει στήν προσωπική δη-

μιουργία. Άντιθετα από τά έντυπα που άπευθυνόνται στους δασκάλους, έκεινα πού προορίζονται γιά τά παιδιά δέν τά προετοιμάζουν γιά τήν έπισκεψήν. Τά δύο είδη έντυπων γιά μαθητές χρησιμεύουν: 1) Σήτη δάρκεια τής έπισκεψήν στο μουσείο: «Ξενάγηση - έξερευνηση», «Ξενάγηση - άνακαλύψη» και 2) Μετά τήν έπισκεψή (στοιχεία γιά τους νέους).

Η «έπισκεψη-έξερευνηση» είναι διαδρομή έρευνας, πού μέσα από το πανχιδί τών έρωτήσεων κατευθύνεται τά παιδιά, συγκεντρώνοντας τήν προσοχή τους σέ δρισμένο έργο μέ διαδιέρο ένδιαφέρονταν και δημιεύει τά παιδιά σε συμπεράσματα πού βασίζονται σε σωστή και γνώμη παρατήρηση. Αύτοι τού είδους οι έπισκεψεις πού έχουν μεγάλη άπηχηση στους νεαρούς, γιατί προσφέρουν άνεξαρτησία κίνησης μέσα στό μουσείο, έφαρμόζονται τώρα ποι συστηματικά, μέ προπτική νά μπορέσαι αύριο κάθε μουσείο ή τμήμα μουσείου νά προσφέρει σε παιδιά κάθε ήλικιας παρόμοιου είδους υλικό.

5-10 χρονών: «Έπισκεψη - άνακαλύψη» με χαρακτήρα παιχνιδιού, 10-15 χρονών: «Έπισκεψη-έξερευνηση», μέ περισσότερο σχολικό χαρακτήρα. Γιά τήν ώρα ύπαρχουν περίπου δέκα «έπισκεψεις - άνακαλύψεις» και ίσως «έπισκεψεις - έξερευνησεις». Και κάθε χρόνο προσθέτονται άλλες τρεις ή τέσσερις σε κάθε κατηγορία. Τά στοιχεία γιά νέους (Doc-Jeunes) τών 8-14 χρονών άποτελούν βαθήθημα

γιά τή μνήμη. Περιέχουν τίς κυριότερες πληροφορίες πού άποκμισε τό παιδί κατά τήν έπισκεψή του. Ό «έπαναληπτικός» χαρακτήρας αυτών τών έντυπων τονίζεται, έπιπλον, άπο τήν υπάρχη σταυρόλεξον, πού γιά νά τό λυσει κανείς άρκει νά έχει διαβάσει τό κείμενο. Τέλος, διπρόμαρτς φωτογραφίες (τά έντυπα ποιράζονται δωρεάν) σταθεροποιούν μνήμη και γνώσεις και χρησιμεύουν, στήν άναγκη, γιά τήν εικονογράφηση τών σχολικών τετραδίων.

Πολιτιστική δραστηριότητα καί νέο Κοινό

Έδω και μερικά χρόνια, τά μουσεία, πού θεωρούνταν χώρας άποκλειστική διαφυλαγμένος γιά έντεμνωμένο Κοινό, έχουν έξεχουν θέση στήν πολιτική άνοιγματος πρός νέο Κοινό.

α) Προβληματικό Κοινό

Η πρώτη ένότητα τού Κοινού, γιά τήν ίδια ένδιαφέρθηκε ή Διεύθυνση Μουσείων τής Γαλλίας, ύπηρε τό προβληματικό Κοινό. «Έγιναν έργασίες γιά τή διαμόρφωση τών μουσείων: «Έγκατάσταση κεκλιμένων έπιπεδών (άντι γιά σκάλες), προσωπικοί άνελκυστήρες (μουνολίφτ) κ.π. Παρόμοιες έγκαταστάσεις είναι, δύμας, δύσκολο νά γίνουν σε ίστορικά κτίρια, όπως είναι τό Μουσείο τού Λούβρου, τό παλάτι τού Φοντενεμπλό ή τών Βερσαλλιών. Προβλέπονται, δύμας, στά σημαντικότερα μουσεία

πού χτίζονται τώρα, όπως τό Μουσείο στο Σταθμό Orsay, τό Μεγάλο Λούθρο, τό Μουσείο Πικάσο. Έπινοηθηκαν, λοιπόν, και τρόποι που έπιπρέπουν στό Κοινό εύκολο και εύχαριστη πρόσβαση στίς αυλογές τών μουσείων. Τό 1982 και τό 1983 πραγματοποιήθηκαν δύο έκθεσεις γιά τη φλούδα. Σ' αύτες παρουσιάζονταν έργα πρωτότυπα, καθώς και άντιγραφα. Τό 1984 και τό 1985 άνοιξαν, για τό ίδιο Κοινό, οι αυλογές τού Μουσείου Cluny και τού Μουσείου Τέχνης τής Αφρικής και τής Ωκεανίας. Τό Κοινό μπορεί νά ψηλαφίσει μακέτα τού κτηρίου, δρισμένες πρωτότυπα αντίκειμένα, καθώς και νά διαβάσει κείμενο γραμμένο μέ τό σύστημα Μπράι. Οι δυνατότητες αύτες ένθουσιασαν τούς ένδιαφερόμενους αυλογούς.

Έπισης σειρά από καλλιτεχνικές δραστηριότητες γίνονταν σε νοσοκομεία, δηπώς παρουσιάση περιοδικών έκθεσεων και διαλέξεις πάνω σε θέματα Ιστορίας τής Τέχνης.

6) Ο Στρατός

Η Διεύθυνση Μουσείων τής Γαλλίας έχει συνεχή έπαφη μέ τό «Υπουργείο Έθνικής Άμυνας». Ένα «λεωφορείο - μουσείο» ήταν κυκλοφορήσει σε λιγο ειδικό γιά τό στρατό, ώστε νά πετύχουμε τήν εύαισθητοποίηση τών νεο-συλλεκτών άντ' δή τή χώρα πάνω στό θέμα τής πολιτιστικής κληρονομάς. Τήν ίδια φροντίδα προσφέρουμε και στίς «Επιτροπές τών Επιχειρήσεων

γιά τόν κόσμο τών έργαδομένων.

γ) Οι έργαζόμενοι

Η έπιθυμία μας νά φέρουμε στό μουσείο τό έργαδομένο Κοινό υπήρξε ή αφορμή γιά τήν έξην πρωτοδουλία: Γιά δουσις διαθέτουν ως μόνο έλευθερο χρόνο στή διάρκεια τής ημέρας τήν ώρα τού φηγούντο διοργανώθηκαν διαλέξεις μέ γενικό τίτλο: «Μιά ώρα, ένα έργο», πού συγκεντρώνουν καθημερινά τούς ένδιαφερομένους στή 12.30 μέ 13.30 στό Μουσείο τού Λούθρου. Δυστυχών προβλήματα διαφήμισης και γιά γνωστοποίησης δέ μάτι έπετρεψαν άκομα νά άγγιξουμε ικανοποιητικό άριθμον αύτής τής κατηγορίας, δλλά θα συνεχίσουμε τής προσπάθειές μας.

δ) Οι οικογένειες

Οι «οικογενειακές έπισκεψεις», δημοτικές σε λίδιος ο τίτλος τους, είναι έπισκεψέις πού αύτευνονται σε δουσις έρχονται στό μουσείο μαζί μέ τά παιδά τους. Από τό φεντάρωρο τού 1984 αύτό τό πρόγραμμα έφαρμόζεται κάθε Κυριακή. Στίς «Οικογενειακές έπισκεψεις» μοιράζονται στά παιδιά έντυπα μέ έρωπτηματολόγιο και παιχνίδια, πού τά καθοδηγούνται στό μουσείο και βοηθούν νά γίνει ή έπισκεψη πιο άποδητη και εύχαριστη. Ξανθρίσουμε έδω, άναλογα μέ τήν ηλικία τού έπισκεψής της, «έπισκεψη - άνακαλύψη» ή «έπισκεψη - έξερεύνηση», πού μοιράζονται τίς Κυριακές σε θριαμβέα μουσεία, μετα-

έν τώ όποιων τό Λούθρο (άπό τό Σεπτέμβρη τού 1984) και σπιελιών μεγάλη έπιτυχια. Μερικές οικογένειες πού έμαθαν γιά τίς έκπαιδευτικές αύτες δραστηριότητες άπό τά μέσα μαζίκης ένημέρωσης έπισκεψήκαν ειδικά τό μουσείο. Άλλοι πάλι γονείς έρχονται μαζί μέ τά παιδά τους, χωρίς προκαθορισμένο σκοπό έπισκεψής, και έκφράζουν τήν άπορια και τήν ευχάριστηση πους γιά αύτή τήν πρωτοδουλία μας. Τέλος, άλλοι, πού έπισκεπτονται τό μουσείο μέ προκαθορισμένο σκοπό, χαίρονται γιά τή βοήθεια πού τούς προσφέρουμε. Πολλοί είναι έκεινοι πού μάς ένθαρρουν σ' αύτό τό έργο μας: Μάς τηλεφωνούν, μάς γράφουν ή άκομα έρχονται νά μάς συναντήσουν. Γιά δουσις μπορούν νά γράφουν τής παρατηρήσεις, σκέψεις και προτάσεις τους. Γενικά η πρωτοδουλία μας αύτη χαρακτηρίζεται αύτό τό Κοινό «έξαιρετηκη».

Στό τέλος τής πρώτης χρονιάς αύτής τής δραστηριότητάς μας είμαστε σέ θέση νά πούμε υπέρθυμα πώς 8.000 παιδιά έχουν πάρει μέρος σ' αύτην και πώς κάθε Κυριακή πάνω αύτο 200 έντυπα μοιράζονται στούς νεαρούς έπισκεπτές τού Μουσείου τού Λούθρου. Μέ βάση τά θετικά αύτά δεδομένα, τού χρόνου, αύτό τό σύστημα θα λειτουργεί τίς Τετάρτες και τά Σάββατα, ήμερες άργιας τών σχολείων, και θά μοιράζεται άλσο και περισσότερο έντυπο υλικό.

MINISTÈRE DE LA CULTURE

VENEZ EN FAMILLE AU MUSÉE

de L'Art D'aujourd'hui

LE DIMANCHE REMISE GRATUITE
DE DOCUMENTS POUR LES JEUNES

5 à 9 ans "Visites-découvertes"
Musée du Louvre, Musée des Monuments Français,
Musée de la Céramique de Sèvres.

9 à 13 ans "Visites-explorations"
Musée du Louvre.

DIRECTION
DES MUSÉES DE FRANCE

DIVISION
DE L'ACTION CULTURELLE

5. Αφίσα: Έπισκεψτε οικογενειακώς τα μουσεία.

Tό Μουσείο «έκτός τῶν τοιχῶν»

Πολυάριθμες είναι οι αιτήσεις για νά έπεμβουμε «έκτός μουσείου». «Αν και στόχος μας είναι τό Κοινό νά περάσει τό κατώφλι τών μουσείων και νά δραστηριοποιηθεί πολιτιστικά, φάντηκε χρήσιμο νά έπεμβουμε σε ένα νέο δυναμικό Κοινό. «Έτσι δημιουργήθηκαν τα «Λεωφορεία - Μουσεία» και οι περιοδεύουσες έκθεσεις. Τά «Μουσειολεωφορεία» - άποτελούν προνομιούχα μέσα έργασιας πού άγγιζουν πολιτιστικά διαστάσεις.

Εξω από τίς σφαίρες έντημέρωσης (κάτοικοι άγροτικών περιοχών καὶ προσατίων, απόμακρα σχολείων κ.α.). Διαρρυθμισμένα σε αιθουσαί μουσείων καὶ έφοδοιασμένα μέ υλικό προβολής, αύτά τά δόχημα συνοδεύονταί από έμμωχωτη προγραμμάτων πού δέχεται τό Κοινό καὶ ουζήταιε μαζί του. Τήν εύθυνή τού προγράμματος τής κάθε έκθεσης τήν έχουν οι τοπικοί διευθυντές τών μουσείων.

Περιοδεύουσες έκθεσεις

Οι περιοδεύουσες έκθεσεις άποτε-

λούνται από «κινητά πανό», στά όποια παρουσιάζονται κείμενα καὶ φωτογραφίες. Χρησιμεύουν ώς βάση γιά τήν «Εμμύχωση» τής έκθεσης καὶ συμπληρώνονται από πρωτότυπα έργα πού προέρχονται από μουσεία ἡ τοπικές συλλογές. Αύτάς ὁ τρόπος έντημέρωσης σημειώσεις γρήγορη έξ-
ληξι. Ός τό τέλος τού 1983 είχαν διοργανωθεί 15 τέτοιες έκθεσεις. Τό 1984 ὁ άριθμός τους έφτασε τίς 39. Οι έκθεσεις διοργανώνονται από τή Διεύθυνση Μουσείων τής Γαλλίας καὶ δανείζονται δωρεάν στο δημόσιο ύπο-
θάλλει αίτηση. Αν και διάρκεια είχαν έμπειρικά, ή Υπηρεσία Πολιτιστικής Δραστηριότητας καθορίσας με άκριθη τρόπο τόν προορισμό τῆς:

‘Ο κύριος σκοπός τής θρίσκεται σ’ αύτό πού μπορούμε νά δημιύσουμε «μεσάζοντα». Μέ ἄλλα λόγια δη-
μιουργεῖ κάπια σχέση ἀνάμεσα στής συλλογές καὶ στο Κοινό τῶν μου-
σείων. Αύτό τό πετυχαίνει μέ διάφο-
ρους τρόπους. Τά τελευταία χρόνια καλυτέρεψε αισθητά τήν ποιότητα τής έπαφής τών έπισκεπτών μέ τά μουσεία, προτείνοντας δύο καὶ πο-
στά προσαρμοσμένες, σε κάθε είδος Κοινού, ασχολίες.

Φιλοδοξία τής Διεύθυνσης Μουσείων Γαλλίας είναι, πέρα από τό ρόλο τού «μεσάζοντα», να κατορθώσει νά έδρασθει στενή συνεργασία μέ τούς διευθυντές τών μουσείων.

“Ετοι θά πετυχεί τό διπλό στόχο τών μουσείων, πού είναι ή διατήρηση καὶ ή μεταβίθαση τής πολιτιστικής κλη-
ρονομιάς.

Serving the Public in the National Museums of France

In the last four years the French Service of Museology and Cultural Activity has enga-
ged itself with determination to broaden and enrich its activities that are addressed both to school children and teachers as well as to a new public: problematic children, workers, soldiers, peasants etc. Its mission has gradually been defined. It functions as the intermediary between the public and the Museums collections, therefore it must be in close collaboration with their directions. By this way the dual mission of the Museum, that is the preservation and the transmission of the traditional cultural wealth, can be materialized.